

[Christmas Møller.]

tiden, saa er der efter vor Opfattelse ingen som helst Tvivl om, at vi gaar ind i en overmaade vanskelig Periode; og med Hensyn til en Række af de Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, mener vi, at hvorledes Forholdene end udvikler sig, vil de Regler, vi tillader os at foreslaa, være alment gyldige, og det vil være rigtigt at kræve dem gennemført, hvorledes Situationen end udvikler sig.

Allerede ved Slutningen af sidste Rigsdagssamling paakaldte mit Parti i allerhøjeste Grad Regeringens Opmærksomhed paa den herskende økonomiske Krise i Landet, og vi henstillede til Regeringen, om det ikke vilde være rigtigt at træffe en Række Foranstaltninger til Imødegaaelse af Krisen. I Sommerens Løb gentog vi Gang paa Gang denne Henstilling, og for os er der ingen som helst Tvivl om, at for saa vidt en Række Kriseforanstaltninger var blevet gennemført for Maaneder siden, vilde Vanskelighederne i Dag ikke være saa store, som de er.

Det Lovforslag, som jeg først skal have den Ære at forelægge for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Ændring i den kommunale Ejendomsbeskatning og Statstilskud til Kommunerne samt om Ejendoms-skatten til Staten m. m.*

Inden jeg gaar over til at omtale Lovforslagets enkelte Bestemmelser, maa jeg have Lov til at fremhæve, at det naturligvis er en overmaade vanskelig Sag for et politisk Parti, som ikke har Administrationen til Raadighed, at udarbejde Forslag paa et saa vanskeligt Omraade som dette; og disse Vanskeligheder har vel oven i Købet været størst for os, som siden 1901 — jeg kan sige endnu — ikke har haft Ministre her i Landet. Derfor er det naturligt for mig at begynde med at sige, at hvis der paa den ene eller den anden Maade skulde vise sig at være tekniske Ændringer at foretage, naar vi i Udvalg kan faa Lovforslaget underkastet Administrationens Bedømmelse, vil vi naturligvis — det forbeholder vi os nu — stille Forslag om saadanne Ændringer.

Det høje Ting vil jo vide, at et Medlem af mit Parti, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, i sidste Rigsdagssamling stillede et Lovforslag angaaende den faste Ejendomsbeskatning. Det Lovforslag, vi i Dag forelægger, gaar betydeligt videre. Vi gentager for det første Forslaget fra i Fjor om, at den faste Ejendomsskat til Staten skal bortfalde, men ved Siden deraf stiller vi Forslag om, at i det første Finansaar i hvert

Fald i indeværende Finansaar, skal den sognekommunale Grundskyld og Ejendoms-skyld kun opkræves med $\frac{1}{3}$ af, hvad dens Gennemsnit har været i Aarene 1928—29, 1929—30 og 1930—31. Vi stiller endvidere i Overensstemmelse med det Standpunkt, vi Gang paa Gang har givet Udtryk, Forslag om, at den amtskommunale Grundskyldspromille, som i Øjeblikket kan stige til 7,5, skal have et nyt og meget lavere Loft, 2,5.

Vi stiller endvidere Forslag om, at der for indeværende Aar tilskydes Kommunerne et Beløb, som svarer til, hvad de mister i Ejendomsskatterne; og for Fremtidens Vedkommende, hvor vi ogsaa ønsker, at Nedsættelsen til $\frac{1}{3}$ skal bevares, ønsker vi, at Forholdene skal ordnes paa den Maade, at man gennem et Udvalgsarbejde undersøger, hvilke Udgifter der skal overføres fra Kommune til Stat. Det høje Ting vil vide, at vi i sidste Rigsdagssamling stillede Forslag om at overføre 10 Mill. Kr. af Aldersrente-udgifterne, nemlig yderligere $\frac{2}{12}$, fra Kommune til Stat. Det høje Ting vil ogsaa vide, at vi udtalte os sympatisk overfor et Forslag, som var taget fra Socialministerens Reformforslag, og som af Partiet Venstre blev stillet i Landstinget, om at overføre visse sociale Udgifter fra Kommune til Stat. Vi stiller da Forslag om, at et Udvalg, som skal afgive Betænkning inden 1. April 1932, skal stille Forslag om, hvilke sociale Udgifter og andre Udgifter der skal overføres fra Kommune til Stat, saaledes at der bliver Rum for en Skattelettelse paa $\frac{1}{3}$.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Ejendomme man vil lade denne Skattelettelse omfatte, har vi i vort Lovforslag foreslaaet, at det kun skal være Landejendomme, saaledes som udtrykt i Loven af 3. April 1925. Vi gør dette ud fra den Betragtning, at Lovforslaget er udarbejdet paa Grund af, at der er en Landbrugskrise her i Landet, og at der ogsaa er en væsentlig Forskel mellem Skatten paa Landejendomme og paa anden fast Ejendom, idet Skatten paa anden fast Ejendom i hvert Fald ofte vil kunne overveltes. Men i det Øjeblik man vilde anvende den Betragtning, at det vilde være rimeligt — det vilde utvivlsomt ogsaa rent teknisk være lettere — at lade alle Ejendomme i Sogne- og Amtskommune falde ind under Skattelettelsen, saa vilde vi naturligvis være villige til at overveje Ændringer i saa Henseende. Vi har ofte nok gjort opmærksom paa, at Udviklingen fra 1914 til i Dag betyder, at den faste Ejendomsskat er forøget til saadan noget som det 3-dobbelte. Vi mener, at en af de væ-